

Nyhetsbladet Frihetsjournalen nr 7, januari 2008

Utges som komplement till bloggen "I hjärtat rebell"
Utkommer med ett nummer per månad.

Prenumeration: 500 kr till juni 2008. Lösnr: 50 kr/st

Bankgiro: 5210-6929

Utgivare är
Erixon Kommunikation AB

2008 är här!

Jag tycker 2007 stod för något av ett trendbrott. Franska presidentvalet symboliserade en stark förbättring av Europas relation med Amerika. Utvecklingen i Irak vände.

Samtidigt finns också mörka moln vid ingången till det nya året. Ryssland. Pakistan och Afghanistan. Men om väst kan ta sig samman borde 2008 kunna visa på fler framsteg.

I Sverige blev 2007 året då skatterna började sänkas och myndigheter lades ner. 2008 borde erbjuda än mer av den varan.

Gott fortsättning! Dick Erixon

Min syn på presidentkandidaterna

På torsdag (3 januari) börjar allvaret. Då startar gallringen av de 7 republikaner och 7 demokrater som ännu hoppas bli respektive partis presidentkandidat.

Hur ser deras chanser ut och vad står de för? Här ger jag min helt personliga syn, så som den är just nu. I en så intensiv kampanj som den amerikanska kan kandidater när som helst göra bort sig eller stiga fram som kraftfulla ledare.

Rudy Giuliani (20,5%) leder fortfarande de nationella opinionsmätningarna, men kommer—

om mätningarna får rätt—att hamna på en pinsam femte plats i Iowa. Kan han återhämta sig efter ett sådant bevis på bristande folkligt stöd?

Få tror det, men jag vill hävda att årets val är olikt alla tidigare. Kampanjen startar inte med Iowa, så som varit brukligt, utan har pågått i

många månader. Iowa behöver inte vara avgörande. Särskilt inte för Giuliani, som redan är en av de allra mest välkända namnen i landet. Han behöver ingen seger i Iowa för att väljarna ska veta att han finns.

Om han—så som han iskallt kalkylerar med—efter en rad nederlag i små delstater kliver fram som en tydlig vinnare i Florida 29 januari, är han en "comeback-kid", just den sorts personer som amerikaner älskar.

Att komma tillbaka när alla räknat ut honom vore perfekt. Det skulle kunna innebära en medvind som sveper honom ända in i Ovala rummet.

Giuliani: temperament

För mig ligger Giuliani helt rätt. Han är marknadsliberal när det gäller ekonomi och konservativ i utrikespolitiken. I sociala frågor är han moderat, alltså varken kristen höger eller vänsteranarkist.

När det gäller ledarskap har ingen annan kunnat visa samma styrka i kris som

Giuliani. Dessutom har han som borgmästare sänkt skatterna i New York—något som aldrig hänt före honom.

Staden med den högst kriminaliteten i USA blev den säkraste storstaden i världen.

Nackdelen med de flesta personer som historien erkänner som stark ledare är deras bångstyrighet, otålighet, envishet och vredesutbrott. Egenskaper som också kännetecknar Rudy Giuliani. Att arbeta nära en sådan person är synnerligen påfrestande.

Winston Churchill, Margaret Thatcher och Harry Truman är tre exempel där fördelarna vida har överträffats av nackdelarna i deras ledarskap.

Jag tror att Rudy Giuliani är av samma kaliber som dessa. Och västvärlden behöver en person som tänker självständigt och inte är rädd att ta tuffa beslut.

Född: 28 maj 1944 i Brooklyn, New York, som andra generationens invandrare.

Yrke: jurist, affärsman och borgmästare 1993-2001.

Kampanjkassa (okt): 16,6 miljoner USD.

Mike Huckabee (17,0%) är den stora överraskningen som Iowa kan lyfta till stjärnorna eller brutalt störta i fördärvet—på samma sätt som Iowa krossade Howard Dean 2004.

Huckabee är som tidigare baptistpastor en socialkonservativ röst som många väljare längtat efter. Han har dock i ekonomiska frågor intagit en nästan vänsterpopulistisk politik och han är stolt över att Wall Street ogillar honom.

Han saknar också utrikespolitiskt intresse.

Huckabee: talare av guds nåde

Skälet till att han stigit som en sol är hans fenomenala förmåga att framträda i medier och i debatter. Han är rolig, engagerad, närvarande och undviker politikernas vanliga floskler.

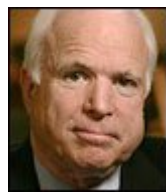
Under 1990-talet hade han mycket väl kunnat bli en bra president, men villkoren i världspolitikerna i dag kräver mer av västvärldens enda seriösa röst, uppbackad av militär styrka.

Född: 24 augusti 1955 i småstaden Hope, Arkansas.

Yrke: baptistpastor, affärsman och guvernör 1996-2007.

Kampanjkassa (okt): 0,6 miljoner USD.

McCain: tvättakta krigshjälte

John McCain (16,0%) är en tvättakta krigshjälte. Stridspilot på hangarfartyg och krigsfånge i Nordvietnam

under nära 6 år.

Politiskt tycker jag han påminner om Giuliani: marknadsliberal och konservativ i utrikespolitiken.

Skillnaden är att han aldrig varit chef och arbetsledare i en stor organisation. Han har alltid gått sina egna vägar (kallas ibland en *Maverick*).

Att plötsligt bli överbefälhavare är en enorm kulturskillnad mot hans tidigare liv. Jag tror att han klarar det, men vi vet inte. Därför föredrar jag Giuliani, men om han faller bort är McCain mitt val.

Och nu under de sista intensiva valdagarna i Iowa strömmar väljarna till McCains valmöten. Han som räknats ut

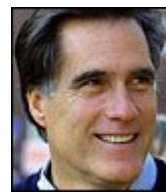
under hösten kan visa sig vara årets ”comback-kid”.

Född: 29 augusti 1936 i Panama, på amerikansk militärbas. Far och farfar amiraler i flottan.

Yrke: stridspilot och senator sedan 1987 för Arizona.

Kampanjkassa (okt): 3,5 miljoner USD.

Romney: affärsmannen

Mitt Romney (15,3%) är den mest typiske partipolitikern på den republikanska sidan. Han var först emot abort,

blev sedan för och är nu åter emot.

Jag har svårt för dessa operosliga kandidater som mest läser innantill vad deras rådgivare skrivit ner åt dom.

Romney är en skicklig affärsman och den mest förmögne kandidaten, men politik har faktiskt ganska lite med business att göra.

Det vore trist om han blev republikansk kandidat. Då tror jag nästan att jag föredrar Hillary Clinton.

Född: 12 mars 1947 i Detroit.

Yrke: affärsman och guvernör i Massachusetts 03-07.

Kampanjkassa (okt): 9,2 miljoner USD.

Thompson: ogillar kampanjer

Fred Thompson (11,8%) var under sommaren de socialkonservativas hopp, men Thompson har inte

kampanjat särskilt aktivt, och strax före nyår erkände han att han tycker kampanjandet är det tristaste inslaget i politiken.

Som jurist från sydstaten Tennessee hade han en

framträdande roll i kongressförhören i Watergateskandalen 1974.

När Hollywood skulle göras en film om ett rättegångsfall där Thompson varit ombud, fick han frågan om han ville spela sig själv, vilket han gjorde. Därefter har han fått många roller i biofilmer som *Die Hard*, *I skottlinjen*, och *Jakten på Röd Oktober* och i TV-serier som *Law and Order*.

Detta samtidigt som han varit senator.

Även om han räknas som socialkonservativ (bl a för hans tydliga sydstatsdialekt), ligger han nära John McCain. Vissa bedömare räknar med att Thompson, om han får dåligt stöd i Iowa, kommer att dra sig ur och be sina anhängare stödja McCain.

Född: 19 augusti 1942.

Yrke: jurist, skådespelare och senator 1994-2002 för Tennessee.

Kampanjkassa (okt): 7,1 miljoner USD.

Paul: inga skatter

Ron Paul (4,0%) är en udda figur. Han är republikansk kongressman från Texas,

men har varit libertarianska partiets presidentkandidat 1988. Han vill återupprätta konstitutionen och därmed avskaffa i princip alla skatter. Han vill att USA ska dra tillbaka alla trupper som befinner sig utomlands.

I bristen på riktigt engagerande kandidater har Ron Paul varit outsiders som skapat energi bland väljare genom internetkampanjer.

Om vi haft en värld i fred där vår frihet inte varit hotad, hade Ron Paul varit intressant, men hans utrikespolitik betyder att ofrihetens krafter skulle

vinna världen på walkover. I den meningen påminner han om brittiske premiärministern Neville Chamberlain som inte ville störa affärerna med Tyskland genom att hota med och rusta för krig.

Född: 20 augusti 1935

Yrke: läkare och kongressman sedan 1997.

Kampanjkassa (okt): 5,4 miljoner USD.

Hunter: Vietnamveteran

Duncan Hunter (2,0%) är en starkt konservativ kongressman från Kalifornien som vill kasta ut alla 12-20 miljoner illegala immigranter.

Hunter är Vietnamveteran. Efter hemkomsten utbildade han sig till advokat och jobbade som sådan innan han 1981 blev kongressman. Har varit ordförande i kongressens försvarsutskott.

Detta är en tung post, men eftersom Hunters utstrålning inte skiljer sig från en svensk riksdagsmans, så har han inte lyckats övertyga väljarna om att han skulle bli en bra president.

Född: 31 maj 1948

Yrke: soldat, advokat och kongressman.

Kampanjkassa (okt): 0,1 miljoner USD.

Clinton: balansgång på slak lina

Hillary Clinton (44,4%) är en otroligt kontroversiell person i USA. När jag medverkade i

Axess TV i höstas jämförde jag henne med Olof Palme, som ju var en starkt polariserande person i vårt land.

Halva USA avskyr henne och nästan halva folket utnämner henne till den mest beundrade kvinnan 2007.

För att vara vänster, tycker jag hon är imponerande. Hon har inte vikt ner sig för dem som krävt att hon ska be om ursäkt för att hon röstade för Irakinvasionen.

Hon vill framstå som en tuff kvinnlig ledare a la Thatcher för att vinna osäkra väljare. Men hennes kärnväljare är vänster och därmed pacifister i internationell politik och förespråkare för högre skatter och mer federala regleringar i sociala frågor.

Det betyder en mycket svår balansgång. Jag är mycket tveksam till om ens Hillary Clinton, som uppenbart är en begåvad person, klarar av det.

Hon snubblade svårt i höstens valdebatter och släppte in de andra kandidaterna i matchen. I Iowa kan hon halka ner på tredje plats.

Men hon har en väloljad valorganisation så hon kan ändå överleva och komma igen.

Skulle hon vinna i Iowa, är hon i praktiken klar som demokratiska partiets presidentkandidat.

Född: 26 oktober 1947

Yrke: advokat, guvernörshustru, presidenthustru, senator sedan 2000.

Kampanjkassa (okt): 50,5 miljoner USD.

Obama: äkta eller spelat?

Barack Obama (25,2%) höll ett imponerande tal vid demokraternas konvent 2004. Jag

såg det live på TV och skrev i bloggen att det var bättre än de båda tidigare presidenternas tal från samma talarstol av Bill Clinton och Jimmy Carter.

Obama ägnade sig inte åt partipolitiskt käbbel, utan talade om framtiden, om värderingar och om den framtid amerikaner har att dela tillsammans.

Detta upplyftande tema försöker Obama hålla fast vid nu under presidentvalskampanjen. Han försöker höja sig över de andra politikerna.

Men hur ärligt är det? De som analyserat hans böcker finner att han lyfter fram sina svarta rötter på pappans sida (även om pappan övergivit honom), medan han negligerar sina vita rötter på mammans sida (den släkt som alltid funnits där för honom). Recensenter har skrivit att det är som att han skäms över att ha vita släktband och därför vill överdriva, överkompensera sina afrikanska.

För mig låter det mycket oroande. En person som inte kan se klart på sin egen identitet och sin egen bakgrund är en osäker person, som söker bekräftelser genom sina handlingar. Att göra det som president kan leda till katastrof.

En president med identitetsproblem är inte vad USA behöver.

Dessutom är han ung och har många framtida presidentval att se fram emot.

Att vara en bra talare betyder mycket, men definitivt inte allt.

(Jag ser gärna en svart president, men då en mogen man som Collin Powell, eller en mogen kvinna, som Condoleezza Rice.)

Född: 4 augusti 1961

Yrke: jurist och senator sedan 2005.

Kampanjkassa (okt): 36,1 miljoner USD.

Edwards: vänsterpopulisten

John Edwards (13,0%) är den jag för ett år sedan trodde skulle ta ledningen på demokratiska sidan. Han har

skickligt anpassat sitt budskap efter antikrigsvänsterns retorik, efter fackföreningarnas krav på protektionism och höjda skatter. Han är den gamla vänsterns drömkandidat.

Men ändå får han kämpa hårt för att överleva. Han behöver vinna i Iowa för att ha en chans. Kommer han trea år han nog borta.

Svårigheterna beror på att Edwards är en typisk partipolitiker, likt Romney på republikanska sidan, och därmed en person som ändrat ståndpunkt över åren. Därför frågar sig väljarna om de verkligen kan lita på att han menar det han säger.

Född: 10 juni 1953

Yrke: advokat, senator, vicepresidentkandidat 2004.

Kampanjkassa (okt): 12,4 miljoner USD.

Biden: partiveteranen

Joseph Biden (3,0%) skulle med lätthet bli president—om det bara var erfarenhet i Washington som gällde.

Han är en trägen partiveteran med 36 år i senaten.

Men likt de flesta andra partiveteraner i alla länder, är han rätt färglös och oengagerande.

Född: 20 november 1942

Yrke: advokat och senator

Kampanjkassa (okt): 1,9 miljoner USD.

Richardson: moderaten som försvann

Bill Richardson (2,2%) hade kunnat bli de sansade demokraternas kandidat. Han var minister och FN-ambassadör i Bill Clintons administration. Men med Hillary i kampanjen finns ingen plats för Richardson.

Född: 15 november 1947
till mexikanska föräldrar

Yrke: jurist, minister och guvernör i New Mexiko.

Kampanjkassa (okt): 5,8 miljoner USD.

Dodd: mest anonym

Chris Dodd (1,0%) är också en partiveteran i senaten. Anonym och utan chans.

Född: 27 maj 1944

Yrke: jurist och senator

Kampanjkassa (okt): 3,9 miljoner USD.

Kucinich: valets pajas

Dennis Kucinich (0%) är det som ofta förekommer i enmansvalkretsar: en clown på valsedeln.

Kucinich har använt det kändisskap som TV-sända debatter givit honom till att ragga sambo.

Ligger långt ut på vänsterkanten.

Född: 8 oktober 1946

Yrke: lokalpolitiker och kongressman.

Kampanjkassa (okt): 0,3 miljoner USD. ●

(Procent): Stöd bland det egna partiets väljare i de senaste fem nationella opinionsmätningarna efter jul.

Källa: sifferfakta från *Washington Post* (<http://projects.washingtonpost.com/2008-presidential-candidates/>)

Kandidaterna med ett ord

Washington Post har gjort en intressant mätning av väljarnas omedelbara association till kandidaterna. Man har bett dem att med ett enda ord ange vad de kommer att tänka på när de hör kandidatens namn nämnas.

Ju fler väljare som nämnt ett visst ord, desto större typsnitt har det fått i collaget.

Jag tycker det här ger en intressant bild av kandidaterna och vad de är kända för hos den större allmänheten.

John Edwards beskrevs med ett ord så här av väljarna: handsome, good, lawyer, democrat.

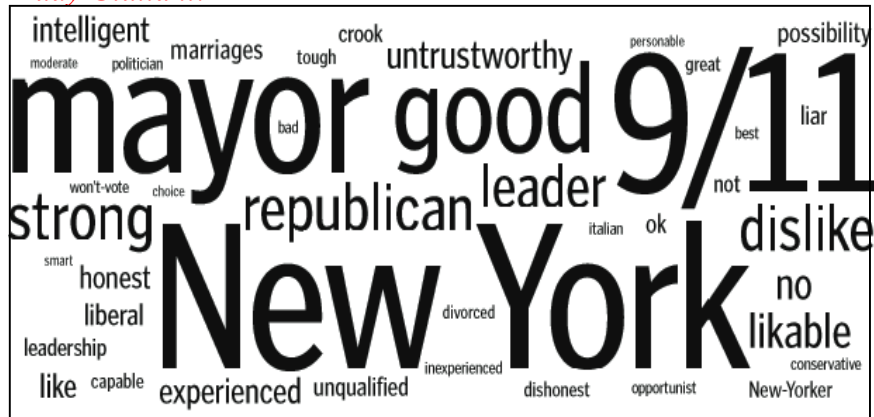
Mike Huckabee: conservative, honest, religious, unknown.

Mitt Romney: mormon, republican, good, family. ●

John McCain:

Rudy Giuliani:

Hillary Clinton:

Barack Obama:

En summering av inrikespolitiken 2007:

Värderingarna är nyckeln för alliansseger 2010

Många räknar redan efter ett år ut den borgerliga regeringens chanser till omval 2010. Statsvetaren Sören Holmberg sa i oktober: "Mitt stalltips är att regeringen Reinfeldt är rökt". Och i söndags skrev PM Nilsson i *Expressen* att alliansen förlorade valet år 2007.

De har fel.

PM Nilsson förutspår att nya moderaterna ska förnya sig en gång till. Partiet kommer att ångra de sänkningar i a-kassan man genomfört under 2007 och man kommer att kraftigt höja skatterna och ta bort alla skärpningar i bidragssystemen.

I sin kolumn, under rubriken **2007 - Året då plånboken förlorade valet** (30/12 2007) skriver PM Nilsson:

Vad borgerligheten med säkerhet därmed har underskattat är att idén om social jämlikhet är en stark drivkraft, både för det socialdemokratiska partiet och för dess väljare. När s-ledare inför valen har lovat höjda barnbidrag, bostadstillägg, återställd a-kassa och tandvårdsreformer har man naturligtvis känt igen sig i termer av kronor och ören men också i idén om jämlikhet.

Därtill fungerar inte regeringens kompensationsstrategi, en tusenlapp mer i månaden, eftersom den ytterligare ökar ojämlikheten mellan dem som har jobb och dem som för tillfället inte har det. Och det sticker i ögonen ...

Sett på detta sätt beror regeringens opinionsproblem inte på förändringsmotstånd eller skandaler utan på att man stött på det ideologiska funda-

Foto: Erik Bratthall

ment som ibland kallas socialdemokrati, ibland för jämlikhet.

Jag delar hans analys i ett avseende: det är **värderingar** som driver opinionen, inte skandaler och enskilda beslut.

Socialliberalt felslut

Men med fokus på värderingarna kommer jag till rakt motsatta slutsatser om vad som behöver göras.

PM Nilsson förutspår att nya moderaterna börjar kampanja för höjda skatter och bidrag i syfte att försöka behålla väljarna. Men det vore rena självmordet.

Ledarskribenter på *Expressen* och *Dagens Nyheter*, liksom LUFs Frida Metso och andra "socialliberaler" av Bengt Westerberg-typ glömmar ofta något som är rätt så väsentligt: Alliansen har i huvudsak **borgerliga** väljare.

Om Reinfeldt-regeringen skulle höja skattetrycket och utöka bidragsberoendet, skulle det inte bara leda till högre arbetslöshet, det skulle också innebära att hundratusentals borgerliga väljare – mig inkluderad – inte skulle gå och rösta i september 2010.

Hellre då avliva "nya" moderaterna genom brakförlust, och börja om från början.

Nej, det verkliga problemet är att Alliansen inte tagit värderingsfrågorna på allvar.

Fakta mot agitation

Fredrik Reinfeldt har satt stor tillit till plånboksfrågorna. Han har räknat med att väljarna – och ledarskribenter som PM Nilsson – ska ta till sig det faktum att regeringen sänker inkomstskatterna för de som tjänar minst.

Men det har blivit tvärtom.

PM Nilsson framställer det som att det är högavlönade som vunnit på "en tusenlapp mer i månaden".

Det visar hur stark den socialdemokratiska retoriken är. Man har krossat fakta och fått svenska folket att tro att sänkningarna gått till högavlönade. Nyckelord här är "att tro".

Reinfeldt har räknat med att fakta ska väga tyngst, när det i själva verket är propaganda som styr vad människor tror. Fakta väger lätt. Saknar betydelse. Det är den bild som

kommuniceras som räknas, inte verkligheten.

Att PM Nilsson ser jobbavdraget som något som ökar ojämlikheten visar hur förödande framgångsrik den socialdemokratiska agitationen varit. Allt medan Alliansen varit passiv och tyst.

Finansminister Anders Borg har på samma sätt trots att nationalekonomisk rationalitet ska övertrumfa misstänkliggöranden från s, v och mp. Men rationalitet väger lätt när motståndarna använder värderingar.

Arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin har hoppats att man skulle framstå som försiktiga när man balanserade förnyelse i a-kassa med bevarande i arbetsrätten.

Men det är samma sak här: när vänstern dundrar på med sina värderingar och regeringen talar i pragmatiska termer vinner vänstern.

Att försöka använda rationalitet i politisk samhällsdebatt är ett i högsta grad irrationellt sätt att se på opinionsbildning.

Värderingar laddade med känslor

Värderingar är inte i första hand rationella, deras bränsle är lika delar engagemang och känsla av rättfärdighet.

Självklart anser vi som tror på individen att frihet är mest rättvist och rättfärdigt, men socialister tror i lika hög grad på förmynderi, kontroll och hårdhänt omfördelning som vägen till ett gott samhälle.

Dessa två världsbilder står emot varandra. Frågan väljarna har att avgöra är vilken väg de själva tror ger det bästa utfallet. Och här har övertygelse hos dem som förmedlar budskapet stor, ja, avgörande betydelse.

Jag tror inte Alliansen är svalare i sin övertygelse än so-

cialdemokratin, men man strävar efter att förmedla sin övertygelse i strikt rationella och vetenskapliga termer.

Här har kritikerna mot ”nya moderaterna” inför valet fått rätt – Anders Borgs teknokratiska perspektiv på vad som behöver göras med bidrags-systemen förmår inte över-

Allians för Sverige.

tyga väljarna.

Före valet trodde väljarna – och uppenbart PM Nilsson – att nya moderaternas teknokratiska framtoning innebar att man skulle bedriva socialdemokratisk politik.

Nu tror man den teknokratiska politiken döljer ett ”systemsifte” som gynnar de rika.

Nya moderaterna förvirrar väljarna

Jag tror moderaternas tapp i opinionen beror på att väljarna inte förstår vad nya moderaterna vill.

Det är därför väljarna är så lätta byten för en aggressiv vänsterpropaganda från s, v och mp om att moderaterna egentligen är ett direktörsparti värre än gamla moderaterna.

Genom att inte tala klartext om värderingarna har nya moderaterna skapat en osäkerhet som gjort dem MER sårbara för högeranklagelser än vad de gamla moderaterna var.

Propaganda fungerar avsevärt mycket bättre om väljarkåren är förvirrad och osäker.

Nya moderaterna har blottat strupen

När Reinfeldt, Borg och Littorin lagt om partiets framtoning har man missat att en så-

dan omläggning inte kan ske enbart på basen av teknokratiska och rationella argument.

Man måste ha värdebaserade argument i botten för sin förnyelse, annars överlåter man åt fienden att tolka innebörden av förnyelsen.

Det är just detta som skett.

Rationell teknokrati har inte övertygat väljarna. De tolkar budskapen utifrån vilken känsla som politiker-na förmedlar.

Och sedan valsegern har moderaternas teknokratiska uppträdande och argument - inte sakpolitiken i sig - skrämt väljarna.

Mona Sahlin har - som person - symboliserat motsatsen: värme, känsla, engagemang och rättfärdighet.

Min käpphäst har länge varit att det borgerliga alternativet måste presentera sin syn på rättvisa, **så att väljarna har att välja mellan en frihetlig rättvisa och en socialistisk rättvisa. Som det ser ut nu står Monas varma rättvisa mot kall borgerlig orättvisa.**

Det förklarar alla de 18 procentenheter som skiljer de politiska blocken åt i opinionen denna vinter.

Alliansen behöver byta ut mantrat om jobbskapande rationalitet, mot värderingsbudskap för regeringens politiska förslag.

Det är naturligtvis lättare sagt än gjort. Men det positiva är att Alliansen har två år på sig att formulera sitt nya, känslolastiga budskap.

Det är först när vi går in i valåret 2010 som bitarna måste falla på plats. Och det är under augusti och september 2010 som väljarna avgör vem som har de varmaste, mest engagerande och sundaste argumenten för rättvisa och rättfärdighet. ●

Bloggen får nytt ansikte

Jag använder tekniken som fanns 1997 när jag uppdaterar min hemsida. Då kände ingen till begreppet blogg. Och det fanns ännu mindre några internetverktyg som var användarvänliga.

Eftersom jag lärt mig ett sätt att jobba på har jag fortsatt, även om många läsare tycker det är rena stenåldern.

De två viktigaste skälen är att verktygen gör bloggarna så opersonligt lika varandra, och att jag inte har lust att ägna tid åt att lära mig all ny teknik.

Men nu börjar de tekniska förtjänsterna med de nya verktygen bli så många att vinsterna överväger. Särskilt om jag vill datera upp bloggen utan att vara uppkopplad med min egen dator.

Därför ägnar jag stor del av min lediga tid i dessa helgdagar åt att lära mig tekniken. Det är skittrist, men jag tror resultatet kommer att bli bra.

Statistik:

24 procent fler besök i bloggen 2007

Det är kul att konstatera att trafiken till bloggen ökade markant under året som gått, trots att året innan var ett valår.

Trafiken är i viss utsträckning beroende på vad som händer i Sverige och världen. Under våren bidrog kontroverserna om Muhammedteckningarna och yttrandefriheten till ökningen, liksom mitt "hot" om att sluta blogga – och det faktum att så många läsare var beredda att bidra ekonomiskt till att bloggen fortsatte.

Prenumerationerna på detta nyhetsblad har givit en icke oväsentligt tillskott, som jag tackar för.

Trafiken i siffror:

2006: 939.000 unika besök och 3.014.000 hits.

2007: 1.163.000 unika besök och 3.614.000 hits.

Bästa månad 2007: maj med 124.680 unika besök och 391.112 hits.

Sämsta månad 2007: juli med 81.072 unika besök och 238.910 hits. ●

När den nya layouten ligger uppe – tveka inte att lämna synpunkter och förslag! Det är inte säkert jag följer dem, men jag vill gärna höra hur man kan göra annorlunda.

Jag hoppas på ett nytt härligt bloggår... ●

Bloggen kommer att rapportera direkt från Florida

Jag kommer närmast att göra en tripp till Florida i slutet av januari, där primärval kommer att hållas 29:e.

Det kan redan vara över för Rudy Giuliani, eller så är det där han vänder vinden och tar

hem nomineringen.

I vilket fall vill jag kolla primärvalrörelsen på plats.

Jag är rädd för att tecknaren Lisa Benson har en poäng i sin satir här till vänster. Men jag lovar att försöka se till att balansen mellan USA och annat blir bra också 2008. ●

